

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Rok XXI – Wydanie 1, Styczeń 2019

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

 www.adoratrici-asc.org

 redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Słudzy – Budowniczywie - Animatorzy

Pasterze poszli i znaleźli Dziecię owinięte w pieluszki i leżące w żłobie! Kto wie, co mogliby powiedzieć sobie nawzajem! Czy byli rozczarowani, niezadowoleni, wzburzeni i zszokowani?

Dlaczego ten postanieniec zawracał im głowę w środku nocy? Nie było to ich pierwsze zakłócenie i na pewno nie byłoby to ostatnią nocną uciążliwością.

Być może pasterze myśleli o jakiejś nowinie, jak zabijana kobieta lub coś w tym rodzaju, aby wydostać się z bagna i smrodu owiec, które do tej pory charakteryzowały ich życie. Ale zamiast tego było to dziecko i rodzina żebraków zubożalego mieszkania.

Co to dziecko, które urodziło się w otoczeniu świata dotkniętego przemocą i terroryzmem, chce od nich?

Tylko jednego: aby zostawili swoją obojętność. Prosił ich, aby stali się sługami złamanej ludzkości, budowniczymi postrzępionego społeczeństwa i animatorami kościołów i niewierzących wspólnot.

Prosił ich, aby byli chrześcijanami i mieszkańcami świata, w którym narzucanie swej woli najmniejszym kończy się, a projekty pokoju i solidarności są realizowane.

Otrzymali wielką odpowiedzialność: politycy

cuchnący łajnem i ubrani w poplamione mlekiem ubrania wezwani zostali do pracy dla wspólnego dobra, wychodzenia poza własne owcze zagrody i promowania praw ludzi, aby nie pozostawali owcami, ale stali się pasterzami, którzy słuchają głosów i lamentów, nawet jeśli są daleko.

Słudzy, budowniczywie, animatorzy wspólnego domu błogosławieństw, które promują udział młodych ludzi, nie akceptują strategii strachu i wojny. Czynią dobroczynność konkretną formą wspólnego domu, a nie wspólnym kociakiem - by powiedzieć jak Ojciec Tonino Bello, gdzie każdy może żyć, a nie tylko przeżyć.

Nowe drogi owiec płyną z tego powodu dla nowych pasterzy trzeciego tysiąclecia, prześladowanych podczas tej świątecznej nocy - drogi edukacji do polityki i odpowiedzialnego obywatelstwa, z których ojciec Milani uczynił szkołę, obowiązkowy kierunek przywrócenia godności ludziom, którym została skradziona i oferuje godną i sprawiedliwą przyszłość tym, którzy nadal wierzą, że życie jest tylko darem.

Nikt nie jest wykluczony z tego projektu pokojowego, by poprowadzić falę włączających polityk, jak już zrobiła św. Maria De Mattias.

S. Mimma Scalera, ASC

Wydawca

Wydawca

◇ Słudzy – Budowniczywie - Animatorzy

Przestrzeń Zarządu Generalnego

◇ ...Przemiana dla tworzenia życia ...

◇ Głęboka pielgrzymka

Ze świata ASC

◇ Aktualności z Liberii:
dziennik s. Therese Wetta, ASC

◇ Edukacja w Mozambiku

◇ Szukanie talentów

Spis

1	◇ Prorokini Hildegarda	7
	◇ Trzeci Kongres Młodych Konsekrowanych: Wolni w Duchu Świętym	8
2		
3	Przestrzeń JPIC/VIVAT	
	◇ Wychowanie do szacunku do całego stworzenia	10
	W Zgromadzeniu	
4	◇ Kalendarz Zarządu Generalnego	12
5	◇ Urodziny: świętujmy Życie	12
6	◇ Wróćmy do Domu Ojca	12

... Przemiana dla tworzenia życia ...

... są słowami logo Poszerzonej Rady Generalnej, która zebrała adoratorki odpowiedzialne za regiony i fundacje z całego świata w domu generalnym w dniach 21-30 listopada 2018.

W ciągu dziesięciu dni wspólnie szukałyśmy Dróg Przemiany, mając do czynienia z ważnym tematem dla Zgromadzenia i każdej indywidualnej adoratorki.

Na początku spotkania Rady s. Nadia Coppa,

Przełożona Generalna, zachęciła nas do przyjęcia procesu przemiany, przypominając nam, że przemiana jest jednym z najsilniejszych powracających wezwań towarzyszących każdej decyzji podjętej podczas Kapituły Generalnej 2017 i zadając nam ważne pytanie: „Jako Zgromadzenie, co mamy na myśli mówiąc o przemianie?”

Dzień po dniu byliśmy bardziej i bardziej otwarci na nowe drogi, dzieląc się doświadczeniem i poznając się lepiej poprzez prezentowanie każdej rzeczywistości, czy małej, czy dużej, jako kawałki puzzli tego unikalnego obrazu, którym jest Zgromadzenie.

Jako Zarząd Generalny podzieliłyśmy się naszymi nadziejami i konkretnymi krokami podjętymi w odniesieniu do postanowień przekazanych przez KG 2017. Przedstawiłyśmy nasz plan na sześć lat zatytułowany, „ ...Ku temu pięknemu porządkowi rzeczy...” podzielony na pięć obszarów, jako wizję, która przebiega ponad indywidualnymi działalnościami:

- obszar prorockich wezwań;
- obszar wzajemności spotkania;
- obszar przymierzy;
- obszar dzielenia generatywnego (biuro ekonomki);
- obszar komunikacji społecznej (sekretariat).

Członkinie Poszerzonej Rady Generalnej pracowały w grupach na zaprezentowane tematy, spędzając więcej czasu szczególnie nad niektórymi tematami: przygotowanie Nowicjatu Zgromadzenia, rewizja obecnego prawa, możliwości dróg dla słabszych regionów i fundacji, programy CIS i JPIC i ocena VIVAT.

Dwie prezydentki, dr Rosanna Virgili i s. Maria Cristina Avàlos, SSpS, wspólnie z ks. Leonello Leidi, ułatwili pracę w poszukiwaniu nowych procesów transformacji. Rosanna doprowadziła nas do biblijnych i duchowych aspektów transformacji, S. Maria Cristina zobrazowała temat międzynarodowej i międzykulturowej formacji, a ks. Leonello rzucił światło na temat właściwego prawa Zgromadzenia.

Pielgrzymka do Vallecorsa i Acuto sprawiła, że czułyśmy się pielgrzymami w drodze idąc śladami naszego charyzmatu, by ponownie odkryć ważność i piękno bycia autentycznie przemienionymi.

... nasz proces przemiany trwa... i żeby o tym pamiętać otrzymałyśmy małą glinianą amforę, znak procesu przemiany, do którego jesteśmy wezwane, aby podjąć go z otwartością serca. Każda osoba wróciła do domu z przesłaniem: „Idź i bądź przemianą, aby stwarzać życie na świecie”.

S. Matija Pavić, ASC

Głęboka pielgrzymka...

Śladami Marii De Mattias dla autentycznej przemiany serca

24 listopada, podczas Rozszerzonej Rady Generalnej, członkinie wyruszyły w kierunku Vallecorsa i Acuto, aby iść z Marią De Mattias ścieżką w głąb Miłości, która wzywa, uwodzi i przekształca. Tam, wśród jałowych gór i chropowatych wzgórz, Bóg rozpoczął w niej proces nawrócenia. Dzień był prowadzony przez s. Nadię Coppa, przełożoną generalną i s. Manuelę Nocco.

Mimo typowo jesiennej deszczowej pogody, pragnienia spotkania Marii De Mattias w istotnych momentach jej historii, jej przemian, jej podróży wiary nie osłabły. Z tych czasów możemy czerpać siłę, naukę i odwagę.

W etapach z Rzymu, które doprowadziły do Vallecorsa i Acuto, Założycielka była świadkiem, że prawdziwa transformacja dokonuje się poprzez zaakceptowanie Miłości. W rzeczywistości jej niepokój jako młodej kobiety staje się okazją do głębszego poszukiwania. Bóg zrozumiał jej mękę,

a Maria De Mattias pozwoliła się przemienić z niespokojnego nastolatka w odważną, zakochaną kobietę. Jest to pokazane jako Miłość i jako niestrudzona potrzeba wychodzenia poza siebie, aby zbliżyć się do serca Jej Ukochanego. Podążając śladami z kościoła św. Marcina, w którym została ochrzczona, do kościoła, gdzie usłyszała wezwanie do naśladowania Baranka, a następnie do jej odejścia przez Porta Missoria, był to proces ciągłego odnawiania się, nawrócenia, które doświadcza coraz głębszych przeżyć, bardziej wymagających odpowiedzi, za każdym razem proszących o tracenie czegoś, co rozjaśni jej kroki w kierunku nowego, które zostanie przyjęte. Dzień refleksji zakończył się liturgią eucharystyczną.

A potem do Acuto, miejsca, które dla Marii było realizacją obietnicy, ale także prorocstwa o życiu zgodnym z Ewangelią. Prowadzona przez Miłość, Maria staje się spikerem Bożych intencji w historii i jego zbawczych działań dla ludzkości.

W związku z tym uczestniczki pielgrzymki Poszerzonej Rady Generalnej 2018 nadal zadawały sobie pytanie, co Pan prosi nas puścić, abyśmy zaakceptowały zmianę. Pytania dotyczą tego, jakie lądy zamieszkujemy, a zwłaszcza o to, jakie horyzonty, które są nam dane, aby spojrzeć w kierunku, ku któremu nasz wzrok może być przedłużony.

Dzisiaj Maria De Mattias nadal jest świadkiem procesu, w którym jesteśmy wezwane uczestniczyć, w tym procesie, który jest odpowiedzią naszej wierności Bogu, Jego Duchowi i Jego historii, od którego nie możemy zostać zwolnione.

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Aktualności z Liberii: dziennik S. Therese Wetta, ASC

29 listopada 2018

Jest to święto narodowe w Liberii (29 listopada) w cześć byłego prezydenta. Uniwersytet Tubman w Harper, naszym centrum diecezjalnym, nieco ponad dwie godziny od tego miejsca, jest nazwany jego imieniem. Dzisiaj obchodzimy nasze Święto Dziękczynienia i delectujemy się trzema ulubionymi tutejszymi potrawami: ryżem, masłem palmowym (sos zrobiony z orzechów palmowych i wylany na ryż) i świeżym kokosem. W ostatni czwartek zrobiliśmy makaron na lunch.

Siostra Zita ma dzisiaj pięć kobiet, które przyszły na lekcje szycia dzisiaj rano, pomimo, że jest święto. Święta tutaj nie różnią się od innych dni za wyjątkiem niedzieli. Kobiety są całkiem wierne w przychodzeniu, ale zwykle według czasu afrykańskiego.

Therese, bez szkoły! Obudziłam się dziś rano na termitowym wzgórzu na podłodze przy framudze drzwi między moją sypialnią a wanną, której nie było wczoraj wieczorem. Trochę gorącej wody i spray na owady służyły jako początkowe działanie. Mamy poważne problemy z termitami w domu z powodu drewnianych słupów pomiędzy zewnętrznymi i wewnętrznymi ścianami. Ta sytuacja stała się nieodzowną przyczyną, dla której musiałam myć okna, ponieważ pora deszczowa już się skończyła. W miarę dokładniejszego sprzątnięcia mojego pokoju zdawałam sobie sprawę z Adwentu i nowego roku liturgicznego, rozpoczynającego się w niedzielę. Zastanawiałam się, o ile trudniej jest oczyścić przestrzeń mojego serca na ten nowy okres i święta, niż wyczyścić okno lub wyszorować podłogę. Wspólnie modlitwą wspieramy się nawzajem, aby dobrze wykorzystać ten czas. Dwa weekendy temu grupa świecka, podobna do Legionu Maryi, spotkała się tu na weekend.

Było około 50 uczestników z tego regionu geograficznego diecezji. Załączam zdjęcia, które pokazują, w jaki sposób ozdobiły kościół (na Chrystusa Króla), procesję z darami i śpiewający chór. Msza trwała trzy godziny! W tym tygodniu sześcioro uczniów IV klasy, jako kara za odmowę nauczycielowi zdawania testu, musiało zdjąć wszystkie ozdoby i posprzątać kościół. Niektórzy piątoklasiści musieli myć wszystkie ławki, także za karę. Kościół jest teraz fizycznie gotowy na nowy rok liturgiczny!

Miałam inne pouczające doświadczenie w tym tygodniu, kiedy jeździłam do Pleebo motocyklem - trzy godziny i 15 minut w każdą stronę. Moje nogi wciąż do mnie mówią. Nie było żadnego kierowcy dostępnego dla naszego samochodu, a droga jest jeszcze zbyt zła z powodu deszczu, abyśmy mogły spróbować prowadzić. Kierowca jest parafianinem i upewnił się, że czuję się bezpiecznie, szczególnie w obszarze na zdjęciu, na którym zesłam z motocyklu i szłam pieszo ze wzgórza i pod górę, w drodze powrotnej. Za dużo błota dla mnie po bokach tej głębokiej koleiny! Musiałam osobiście pójść do banku dla dokonania transakcji.

Obecnie pracujemy nad tym, żeby taka podróż nie była potrzebna w przyszłości. Bóg był tak dobry, że było pochmurnie przez większość dnia, wielkie błogosławieństwo dla moich oczu. A 45 minut po przybyciu do domu, mieliśmy ulewę z błyskawicami i grzmotami, zdecydowanie niebezpieczna sytuacja dla jazdy motorem w środku sawanny. Kierowca nie byłby w stanie widzieć, ponieważ deszcz był tak obfity.

W następnym tygodniu rozpoczynają się testy na kolejne sześć tygodni. Modlę się, żeby drukarka na plebanii działała, a my otrzymały papierowe kopie, zamiast pisać test na tablicy. Święto Bożego Narodzenia dla nas trwa od 21 grudnia do 3 stycznia. Życzę wam wszystkim kontemplacyjnego i owocnego Adwentu. Spotykamy się w modlitwie i miłości.

Edukacja w Mozambiku

Jednym z marzeń św. Marii De Mattias było kształcenie społeczeństwa w jej czasach, zwłaszcza dzieci, dziewcząt i kobiet. Ten cudowny sen trwa do dziś przez posługi nauczania w wielu częściach świata, gdy Adorantki kontynuują nauczanie tych grup, aby wzmocnić ich pozycję.

Tanzańskie siostry ASC w Mozambiku współpracują z Parafią Świętego Frumenzio w Rzymie. Nadzorują i zapewniają kształcenie w przedszkolach Goba, Bakabaka i St. Frumenzio w Mafuiane. Szkoła Goba ma 68 dzieci, a św. Frumenzio ma 108 dzieci, obie są nadzorowane przez s. Yohanę Amu, asc. Szkoła Bakabaki ma 83 dzieci i jest nadzorowana przez s. Flavianę Alfredy.

Dnia 07.11.2018 odbyła się uroczystość ukończenia przez 48 uczniów przedszkola St. Frumenzio. Dnia 8.11.2018 28 dzieci skończyło naukę i ukończyło przedszkole w tym dniu. W dniu 9 listopada 2018 37 dzieci ukończyło przedszkole w Bakabaka.

Dzieci tych trzech przedszkoli dobrze nauczyły się czytać i pisać, a nawet wartości moralnych, a tym samym mają dobre podstawy do kontynuowania nauki w szkołach podstawowych i stania się lepszymi obywatelami przyszłości. Dzieci wyraziły wdzięczność siostram i nauczycielom za gotowość pomocy w nauce.

Edukacja jest potrzebna społeczeństwu Mozambiku, aby mogło przezwyciężyć wojnę domową, która trwała przez długi czas. Wierzymy, że edukacja, jaką udzielamy tym dzieciom, stanie się zaczynem zmian, który pobudzi wzrost miłości i sprawiedliwości w kraju; są to ważne wartości, gdy ich brakuje, pokój znika. Dzięki tej edukacji zbudują swoją ojczyznę, a nawet własną godność.

S. Yohana Amu, ASC

Siostra Yohana, nauczyciele i dzieci przedszkola w Goba

S. Yohana, nauczyciel i dzieci przedszkola św. Frumenzio

Dzieci śpiewające podczas rekreacji

Szukanie talentów

W społeczeństwie, w którym coraz bardziej poszukujemy natychmiastowej satysfakcji i potrzebujemy „zatykania” pilnych problemów, w społeczeństwie, które nie ma „szerokiej perspektywy”, pragnienie i zdolność do wyobrażenia sobie i tworzenia jest decydującym nowym przymierzem między kulturą i kulturami, które są w stanie wytyczyć perspektywę nowego humanizmu. W takiej perspektywie 16 listopada 2018 w Trani w Centrum Duchowości Sanguis Christi odbyło się Seminarium Planowania. Seminarium z tematem „Poszukiwanie talentów” prowadziła s. Mimma Scalera, ekspert planowania.

cyklu życia projektu, monitorowania i oceny, planu finansowego i tworzenia partnerstwa. Przeprowadzono symulację przypadków z uczestnikami, siostrami różnych kongregacji i świeckimi zaangażowanymi w pracę parafialną, formację zawodową oraz sektory społeczne i kulturalne. Seminarium podzielono na lekcje teoretyczne i praktyczne ćwiczenia. Zapewniło to skuteczne zajęcia nauczania wspierające zaangażowanie wszystkich osób poprzez wykorzystanie uczestniczenia i interaktywnych metod dających możliwość poświęcenia czasu na dialog między uczestnikami i kierownikiem seminarium.

Seminarium zakończyło się nadzieją i zobowiązaniem do przewycięzania samodzielności i rozdrobnienia naszej pracy duszpasterskiej i zintegrowania ich w nowych ramach synodalności dla promowania ewangelizacji we współczesnych kulturach.

S. Anna Grazia Di Liddo, ASC

Celem seminarium było pokazanie uczestnikom narzędzi do znalezienia drogi w obszarze planowania europejskiego i krajowego oraz niezbędnych metod prezentacji projektu i dostarczenia panoramy o nowym programie funduszy na lata 2014-2020 oraz priorytety Agendy Polityki Wspólnotowej. Dlatego celem było stworzenie konkretnej możliwości rozwoju zawodowego poprzez pogłębienie podstawowej wiedzy i zdobycie nowych umiejętności specjalistycznych. Podczas kursu studiowano tematy dotyczące

Prorokini Hildegarda

Prorokini Hildegarda to tytuł studium, które rok temu opublikowała prof. Neria De Giovanni, aby opowiedzieć o historii i osobie tej świętej. Ponieważ papież Benedykt ogłosił ją doktorem Kościoła, mówi się o tej kobiecie.

De Giovanni przybyła do Castelplanio, aby zaprezentować swoją publikację ponad stu osobom, które były zainteresowane wartością tej średniowiecznej kobiety, która wciąż oferuje światło i znaczenie współczesnemu życiu. Od pewnego czasu Centrum Duchowości „Na Górze”, prowadzone przez trzy Adorantki Krwi Chrystusa, poświęca się zrozumieniu kobiet i ich wartości w Kościele i w społeczeństwie.

Ta święta i mistyczka jest dla nas wszystkich wezwaniem „Laudato si”.

Możemy łatwo znaleźć, że niektóre homilie i nawoływania, czy katechezy dokonują wyraźnego rozróżnienia między wartościami materialnymi i duchowymi, stawiając nas na baczności przed tym pierwszym. Jaka jest wartość materii? Czy to możliwe, aby utrzymać piękno i harmonię ciała, ubranie, taniec, muzyka, zioła lecznicze i wszystko dotyczące zdrowia i równowagi ludzkiej egzystencji w pogardzie?

Jest oczywiste, że zawsze mogą stać się bożkami, którym należy służyć. Ale uważaj, aby się nie rozdwoić. Hildegarda, opatka klasztoru w Bingen, która zmarła w 1179 roku w wieku 81 lat, była utalentowaną kobietą, która uwielbiała studiować nauki przyrodnicze i medycynę oraz higienę i żywienie człowieka. Mistyczna, średniowieczna kobieta, która kochała ziemię i zioła, która uwielbiała śpiewać, a jej mniszki tańczą z radością i szczęściem, jest dla nas pięknym znakiem. Te klasztory, które kochają życie i ziemię i żyły każdą chwilę razem w komunii z Bogiem, były dziwne.

Dzisiaj pewna duchowość powraca, która „omija” historię i ciało i troskę o ciało i piękno. „Modlą się, aby byli widziani przez ludzi” - powiedział Jezus o bogaczach przy wejściu do świątyni. „Oni poszczą wiele razy” - powiedział Jezus o faryzeuszach. Bałwochwalstwa nie można zwalczać uciekając, ale będąc animowanym od wewnątrz przez ogień

Ducha. W Liście do Galatów 5 św. Paweł odróżnia owoce Ducha od owoców ciała. To nic innego niż światowość, jak Papież lubi je nazywać; są niczym innym jak samolubstwem zamkniętym w sobie.

Hildegarda miała dar wizji i prorocstwa. Żyła w czasach historycznych, kiedy Kościół i papieństwo nie były już prawdziwie ewangeliczne. Stała się proroczym głosem dla biskupów i papieża. Napisała „Laudato si” przed wiekami, zajmując się ochroną ziemi i jej owoców dla dobra ludzkości, każdej osoby.

Autorką tego spotkania była profesor Neria De Giovanni, przewodnicząca Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Literackich. Napisała 40 książek, z których niektóre zostały opublikowane przez Vatican Editorial Bookstore. Ona daje głos kobietom w literaturze i historii.

To był piękny wieczór w Castelplanio w Centrum Duchowości. Było też pyszne jedzenie przygotowane przez wspólnotę i przez niektórych przyjaciół Sióstr. Jedna z pań, która przychodzi do Centrum, przygotowała również ciasteczka według jednego z przepisów Hildegardy. Taniec z muzyką Hildegardy był dla nas prezentem Noemi i jej córki Sary na początku wieczoru, wzbudzając podziw i wewnętrzny spokój w każdym.

Dziękujemy wam, panie!

D. Mariano Piccotti

Trzeci Kongres Młodych Konsekwowanych: Wolni w Duchu Świętym

Od 13 do 16 września w Krakowie odbył się III Kongres Młodych Osób Konsekwowanych pod tytułem Wolni w Duchu Świętym.. Krakowskie spotkanie zgromadziło około 900 uczestników ze 100 zgromadzeń żeńskich i męskich oraz instytutów świeckich.

Młodość, wolność, Duch Święty te hasła nieustannie przewijały się w czasie rozmaitych spotkań, którymi były wypełnione dni Krakowskiego Kongresu. Entuzjazm uczestników przenikał nie tylko salę konferencyjną, ale także wypełniał najmniejsze przerwy, dając okazję do tańców i zabaw. Oprócz oficjalnego poważnego hymnu Kongresu, znakiem rozpoznawczym stał się inny hymn Klasztorze w swoje dłoni. Charakterystyczną cechą Kongresu był brak górnej granicy wiekowej. Nie chodzi jedynie o to, że współcześnie przesuwają się granice młodości, lecz że młodość ducha nie koniecznie wiąże się z datą urodzenia. Do tego tematu nawiązał o. Krzysztof Wons SDS w swojej konferencji „Duch Święty zapewnia Pismom wieczną młodość”. „Powiedz mi o swoich pragnieniach, a ja powiem czy jesteś młody”. To sformułowanie niweluje kwestię wieku i stawia

na pierwszym miejscu otwarcie się na Ducha Świętego, Jego fantazję, wieczną młodość. O takiej otwartości i zasłuchaniu, które nie wymaga aparatu słuchowego, mówił ojciec w kontekście codziennego lectio divina. Słowo Boże nie pozwala nam spokojnie zestarzeć się i umrzeć przed śmiercią.

Nie mogło także zabraknąć w naszych spotkaniach tematu zaufania. To właśnie zaufanie w codzienności chroni przed nadmiernym aktywizmem, poleganiem wyłącznie na własnych siłach, jednym słowem przed wypaleniem się. O doświadczeniu Bożego miłosierdzia w prowadzeniu stowarzyszenia pomocy ofiarom prostytucji i ich rodzinom opowiadała s. Anna Bałchan SMI. Jej opowieści o niesieniu pomocy najbardziej skrzywdzonym kobietom, wyrwanym z piekła przemocy postawiły przede mną pytania na ile ja odpowiadam na Boże zaproszenie do niesienia Krwi ludziom wykluczonym. Świadectwo o. Krzysztofa, s. Anny podobnie jak i o. Stanisława Jarosza OSPPE pokazało mi, że można pięknie przeżyć z Jezusem swoje życie konsekrowane.

Reprezentując na Kongresie nasze Zgromadzenie byłam odpowiedzialna razem z ks. Michałem za liturgię. Było to dla mnie bardzo ważne wyzwanie, przed podjęciem którego próbowałam rozeznaczyć do czego Jezus mnie w tym obowiązku zaprasza. Pragnęłam wydobyć całe piękno liturgii, jej bogactwo i różnorodność. To doprowadziło mnie do poznania różnych zgromadzeń, które angażowałam do posług w trakcie Mszy św. oraz liturgii godzin. Możliwość goszczenia Jadwizanek Wawelskich i Wspólnoty Jerozolimskiej była dla mnie wielkim zaszczytem, ponieważ pozwoliła mi odkryć piękno modlitwy brewiarzowej, o której często zapominam w codziennym pośpiechu. Te stosunkowo młode wspólnoty przypominały nam o tym jak pięknie jest wspólnie śpiewać Bogu psalmy.

Ważnym doświadczeniem było dla mnie przygotowanie Drogi Krzyżowej. Poza niektórymi stacjami, opracowanymi przez siostry z grupy formacyjnej w Trzebini, pisałam ją w oparciu o nasz charyzmat i rozważania tragicznie zaginionego ks. Krzysztofa Grzywocza. Towarzystwo Jezusowi na Jego drodze pozwoliło mi na nowo dostrzec Jego bliskość w moich najtrudniejszych sytuacjach, Jemu nie jest obojętne to, co przeżywam, to o czym często nie chcę powiedzieć nawet sobie samej.

Byłam bardzo poruszona, że wielu uczestnikom te rozważania pomogły doświadczyć Bożej czułości.

W tych dniach w Krakowie mogliśmy doświadczyć jak bardzo Bóg jest młody, jak bardzo jest zakochany w człowieku. Jednym z punktów programu Kongresu było przejście przez Rynek i koncert zespołu NiemaGotu. Pełna radości procesja młodych konsekrowanych z relikwiarzami swoich świętych założycieli i patronów wzbudziła dużą sensację. Nic dziwnego, Duch Święty prowadzi nas tam, gdzie On tego chce, ważne żeby Jemu się poddać.

Kongres dla mnie stał się szkołą relacji. Praca w zespole organizatorów z różnych zgromadzeń, z różnymi doświadczeniami stała się dobrą okazją do pełnego szacunku wzajemnego wsłuchiwanie się, otwartości i zaufania drugiemu człowiekowi. Napotykanne trudności nie były czymś nadzwyczajnym, tylko stały się podstawą do głębszej współpracy i zatrzymania się. Doszłam do wniosku, że często pośpiech w takich sprawach może zniszczyć bardzo dużo cennego czasu, natomiast modlitwa może ocalić to, co najcenniejsze – zaufanie.

S. Tatiana Studentowa, ASC

Wychowanie do szacunku do całego stworzenia

Życie zostało nam dane, aby mogło być w pełni produktywne. Duchowa droga podążania za Jezusem jest ściśle związana z codziennymi cudami łaski i cudami natury, które wskazał podczas swego ziemskiego życia - lilie polne, ziarno pszenicy spadające na ziemię i przynoszące owoce. Mówi o żyznej i bezpłodnej krainie, o ziarnach, których płodność jest utrudniona przez ciernisty i skalisty grunt. Papież Franciszek zauważa, że na wielu poziomach terytorium rujnuje osobę i odcina życie i relacje z Bogiem, z innymi ludźmi i ziemią ... i stoi przed nami wielkie wyzwanie kulturowe, duchowe i edukacyjne."(Encyklika Laudato Si, numery 66 i 202)

W Regionie Zagrzeb miesiące wrzesień i październik były naznaczone modlitwami i działaniami na rzecz większej

kultury ekologicznej.

Modlitwa twórcza przygotowana na

„dzień całego stworzenia” była

jak powiew

świeżego

powietrza

dla prawie

wszystkich

wspólnot

ASC, członków

Wspólnoty

Krwi Chrystusa

i wspólnot

parafialnych,

w

których pracują Siostry.

Wielu opowiadało o swoim

doświadczeniu modlitewnym i

zachęcało do bycia przykładem wdzięczności i

tworzenia harmonii w stworzeniu i środowisku.

Oceniliśmy naszą świadomość ekologiczną we

wspólnotach, aby wykorzystywać zasoby naszego

wspólnego domu w bardziej racjonalny sposób i

utrzymywać nasze miasta w czystości.

Zajęcia edukacyjne prowadzone z dziećmi w

każdym wieku, programy szkolne i katecheza parafialna zostały poświęcone tematowi „Tworzenie i ochrona naszego świata razem”.

Zajęcia obejmowały rekultywację środowiska, wtórne wykorzystanie odpadów, wytwarzanie przydatnych produktów z plastikowych butelek, kolekcję tkanin użytkowych, wykonywanie dywaników i torebek, wtórne wykorzystanie papieru w celu wykonania ilustrowanych książek, sadzenie kwiatów na dziedzińcu szkoły, filtrowanie wody, racjonalne korzystanie z wody i całego stworzenia. Stworzyły one wzajemnie dobre relacje dla zdrowia, spokoju i radości.

Ciekawe, jak dzieci doszły do wniosku, że nie ma fabryk do produkcji lasów, gór i mórz, a jeśli lasy zostaną zniszczone, wilki, wiewiórki i inne zwierzęta nie będą w stanie przetrwać.

Ten temat zachęcił ich do myślenia o ich odpowiedzialności za powietrze, ziemię, wodę, świat roślin i zwierząt oraz koronę stworzenia, osobę ludzką.

Mówiąc o Bożej mądrości i dobroci w tworzeniu świata, poruszono również temat ekologii. W historii stworzenia (Rdz 2), którą przyjęliśmy jako podstawę do refleksji, rozpoznali, że „pierwszą i stałą misją osoby ludzkiej jest uprawianie i opieka nad ziemią. (por. Rdz 2, 15) Aby podkreślić wagę tego przykazania Boga dla siebie i dla innych, uczniowie szkoły podstawowej Davorin Trstenjak w Zagrzebiu, wraz z siostrą Marija Bilanović, przeprowadzili eksperyment podczas swojej religii na temat „Jak niektóre rzeczy zanieczyszczają ziemię? Na dziedzińcu szkoły zakopali papierową serwetkę, plastikową filiżankę, kawałek szkła i metalową śrubę. Obiekty te pozostaną zakopane do Międzynarodowego Dnia Ziemi 22 kwietnia 2019 r. Wykopią rzeczy i zapiszą swoje spostrzeżenia, a ich wnioski będą prezentowane na plakatach i prezentacjach Power Point uczniom z niższych klas.”

Eucharystia na Dzień Dziękczynienia za owoce ziemi była przygotowana z wielką twórczością. Wszystkie te zajęcia pomogły nam otworzyć oczy, aby lepiej zobaczyć wspaniałą pracę Boga w naszym życiu w ludziach i kultywować odpowiedzialne postawy wobec natury, w której Bóg nas umieścił w swojej Miłości.

S. Cecilija Milković, ASC

6 stycznia: Dom Generalny – Koncert Objawienia: noc miłości podążająca za gwiazdami

**Urodziny:
Świętujemy życie**

40

S. Theresia Rogatus Mwimba 08/01/1979 Tanzania

50

S. Ra Mi Agnes Yoon 02/01/1969 Korea

60

S. Sônia Maria Pinho de Matos 04/01/1959 Manaus

70

S. Sue Andrew 06/01/1949 USA

S. Maria Grazia D'Amato 14/01/1949 Włochy

S. Francisca Lafuente Hidalgo 23/01/1949 Hiszpania

S. Bernarda Krišić 24/01/1949 Zagrzeb

80

S. Teresa Cardetta 08/01/1939 Włochy

S. Giuseppina Pacifico 12/01/1939 Włochy

S. Maddalena Orsillo 26/01/1939 Włochy

90

S. Attilia Compagno 01/01/1929 Włochy

S. Frances Newton 16/01/1929 USA

S. Mary Peter Chiodo 19/01/1929 USA

**Powróciły
do Domu Ojca**

12/12/2018 **S. Rita Pace** Włochy

16/12/2018 **S. Bernardina De Angelis** Włochy

17/12/2018 **S. Luigina Pace** Włochy

Wiadomości Międzynarodowe
Adoratorki Krwi Chrystusa

...Na Twoje Słowo...

Miesięcznik informacyjny
prowadzony przez
Adoratorki Krwi Chrystusa
Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny
Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXI, Wydanie 1, Styczeń 2019

Komitet redakcyjny
Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Mimma Scalera, ASC

Tłumaczenie:
S. Klementina Barbić - chorwacki
S. Betty Adams - angielski
S. Martina Marco - kiswahili
S. Bożena Hulisz - polski
S. Clara Albuquerque - portugalski
S. Miriam Ortiz - hiszpański
S. Lisbeth Reichlin - niemiecki